OPLYSNINGER OM DE IKKE OFFENTLIGGJORTE AFGØRELSER

Samling af Afgørelser

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. marts 2012 – Kommissionen mod Italien

(Sag C-243/10)

»Traktatbrud — statsstøtte — støtteordning til fordel for hotelindustrien på Sardinien — tilbagesøgning«

1. *Statsstøtte — tilbagesøgning af en ulovlig støtte — forpligtelse — pligt til omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning (art. 108, stk. 2, TEUF) (jf. præmis 35 og 36)*

2. *Traktatbrudssøgsmål — manglende overholdelse af forpligtelsen til at tilbagesøge ulovlig støtte — forsvarsanbringender — gennemførelse absolut umulig (art. 4, stk. 3, TEU; art. 108, stk. 2, TEUF) (jf. præmis 40, 41, 45 og 55)*

3. *Traktatbrudssøgsmål — manglende overholdelse af forpligtelsen til at tilbagesøge ulovlig støtte — forsvarsanbringender — berettiget forventning hos modtagerne — ikke omfattet (art. 107 TEUF og art. 108 TEUF) (jf. præmis 47)*

4. *Statsstøtte — tilbagesøgning af en ulovlig støtte — anvendelse af national ret — den nationale rets vedtagelse af midlertidige udsættelsesforanstaltninger — lovlig — betingelser — ingen opsættende virkning af et annullationssøgsmål for Retten til prøvelse af en afgørelse, der anordner tilbagesøgning af en støtte (Rådets forordning nr. 659/1999, art. 14, stk. 3) (jf. præmis 48-50)*

Angående

Traktatbrud – manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 – misbrug af støtte N 272/98« Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (meddelt under nr. K(2008) 2997) (EUT L 302, s. 9).

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 – misbrug af støtte N 272/98« Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003), idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på tilbagesøgning hos støttemodtagerne af den støtte, som i henhold til beslutningen blev fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.